

ВЪВЕДЕНИЕ

С мен са, но не са мои. Чужди са, защото са женени мъже.
Всъщност, принадлежат ли и на жените си или просто съжителстват с тях?!

Какво означава да принадлежиш на някого?!

Една халка на безименния пръст ли те обвързва?!

Един подпис в гражданското ли ти дава сигурност?!

Това ли е гаранцията за разбирателство, за отношение, за любов?!

Те са женени мъже. Но са жадни за нови емоции.

Потънали в рутината... Загубили се в битовизмите...

Но намерили се в мен.

Днес съм Ина.

Утре – Симона, Жана, Борислава, Катя и т.н.

Може да съм всяка – пиарката, сервитьорката, секретарката, фризьорката, журналистката, брокерката, застрахователката, безработната...

Понякога езикът ми е уличен, друг път – делови.

Може да съм умна. Но може и да съм глупава.

Хитра... Или наивна до безобразие...

Може да съм съобразителна. Не е изключено и да съм много нагла.

Един път имам принципи, друг път – приоритети.

Ще ме наречете курва.

Но може пък и да съм сваятна жена.

Чудите се защо избрах да съм любовницата.

Има различни причини:

Може да съм се влюбила...

Може да е стечение на обстоятелства...

Разнообразявам живота си...

Или пък си го уреждам финансово...

Обичам свободата си...

Или просто не искам да бъда нечия „завинаги в радост и тъга“...

Може би в тази роля ми е по-лесно.

А може би обичам да ми е трудно.

Има причина да бъда любовницата, но вие няма как да я знаете. Можете само да предполагате, да ме сочите с пръст, да ме съдите, да ме обиждате.

Но не бъдете твърде критични!

Не знаете на вас какво ви е подготвил животът.

Днес сте женена жена, утре може да сте от другата страна.

Днес преподавате морал, утре извършвате грях.

Разрешавам ви да хвърлите камък по мен, само ако сте безгрешни.